

[Fisker.]

vorligt Forsøg gjorde derpaa. Jeg kunde til Nød forstaa det, hvis Forslagene havde været stillet som krisemæssige Foranstaltninger; men de Herrer har erklæret Gang paa Gang, at det er ogsaa Hensigten, naar Forholdene bliver normale, at kræve denne Skatteomlægning bibeholdt.

Jeg synes, at en nærmere Forklaring her er paakrævet. Jeg nævner alt dette for at paavise den store Forskel, der i de to Partier er til Stede i Opfattelsen blot for 3 Aar siden og nu af, hvad der maa betegnes som retfærdige og som urimelige Beskatningsforhold for Landbruget.

Det overrasker mig i øvrigt, at man har medtaget Statsejendomsskatten, som ingen særlig Betydning har for Skatteyderne i Sammenligning med de øvrige Skatter, hvad der i øvrigt ogsaa er omtalt af det ærede Medlem Hr. Krag. Denne Skat har nu i en meget lang Aarrække ligget fast, og for Landbrugets Vedkommende drejer det sig kun om mellem 4 og 5 Mill. Kr. Den har den Egenskab, som de ærede Partier netop kræver hos de faste Skatter, at det er en fast Skat, en Skat, som ikke er undergivet store Svingninger, og som fra Aar til Aar omtrent udgør samme Tryk paa de paagældende Ejendomme og for længst er indgaaet ved Ejerskifte som fast Prioritet, og Ejerne af Landbrugsjendommene i Dag har i sin Tid faaet taget Hensyn dertil. Det var antagelig derfor, at man under Forhandlingerne for et Aars Tid siden her i Tinget fra Venstres Formands Side hørte denne Skat betegnet som en ideel Ejendomsskat.

Nu har det ærede Medlem Hr. Krag været inde paa dette og siger, at det var i en anden Forbindelse, at denne Udtalelse fremkom. Det indrømmer jeg. Men det kan vel ikke bestrides, at naar man under en Forhandling om skattemæssige Forhold betegner Statsejendomsskatten som en ideel Ejendomsskat og begrunder det med, at denne Skat ligger fast og ikke er steget nævneværdigt, at det er en Skat, man kan regne med, og som ikke betyder stort for de paagældende Skatteydere, saa er der Grund til at spørge: Er denne Betragtning, som blev fremført for et Aar siden, er den da i Dag fuldkommen til Wandsbeck, eller skal man lade Venstres Formands Udtalelser staa ved deres Værd? Det forekommer mig, at de Herrer havde gjort bedre i ikke at røre ved denne Skat, som overhovedet ikke føles som nogen egentlig Skattebyrde.

Naar det ærede Medlem Hr. Krag bemærkede, at man ved at gennemføre

Statsgrundskyldsloven af 1922 og de fastlagte bestemte Promiller havde erkendt Rigtigheden af Princippet med de faste Promiller, vil jeg hertil sige, at dette er ingenlunde rigtigt. Staten har ved disse lave Promiller erkendt, at den overlader Kommunerne fast Ejendom som Beskatningsobjekt. Det er Sandheden derom, og i det Øjeblik Staten ved sin lave Beskatning har gjort dette, har man samtidig tilkendegivet, at Kommunerne maatte forstaa, at dette var et Omraade, som Staten i Fremtiden vilde holde sig fra. Der kunde de placere deres Krav og være sikre paa, at Staten holdt sine Fingre derfra. Det er det, som var Aarsagen til, at man i 1922 gennemførte Promillen for Statsskattens Vedkommende, og ingen anden.

Det Lovforslag, som omfatter Amts- og Sognekommunernes Beskatning, er af noget større Interesse end Statsejendomsskatteforslaget. I Amterne er Beskatningen paa fast Ejendom i Øjeblikket højst forskellig. De anvendte Promiller gaar fra 8,36 i Bornholms Amt til 8,0 i Viborg Amt, helt ned til 3,29 i Sorø Amt og 3,08 i Præstø Amt. Dette har sin særlige Begrundelse; det skyldes de særlige Forhold, der findes indenfor de paagældende Amter: Amternes Udstrækning, Vejnettets Størrelse, Antallet og Omfanget af Kommunernes Hospitaler o. s. v., alt dette stillet i ganske bestemt Forhold til Amtets skattepligtige Ejendomsværdi. Derfor vil, alt andet lige, Promillen blive langt lavere paa de gode højt boniterede Jorder end i de magre vestjydske og midtjydske Amter. En medvirkende Aarsag kan dog ogsaa søges i visse Amtsraads Utilbøjelighed til at benytte den i § 50 givne Adgang til en Overvæltning paa Sognekommunerne af en Del af Amtsskatten, noget man viger tilbage for, fordi man erkender, at Skattetrykket i Sognekommunerne i Forvejen er tilstrækkeligt stort.

Nu kommer man her og foreslaar at begrænse Amternes Ret til direkte Skat paa fast Ejendom til 2,5 Promille af Ejendomsværdierne, ens for alle Amter uden Hensyn til den Forskel, der er til Stede i Henseende til Amternes indre Struktur.

Hvad vil Følgen heraf blive? Der vil i mange Amter blive en overordentlig væsentlig Nedgang i den faste Ejendomsbeskatning. I det Amt, hvor jeg er bosiddende, og hvor jeg har særligt Kendskab til Forholdene, vil man efter Overgangsperioden faa en Nedgang paa ikke mindre end 65 pCt. Skatten skal nedskrives fra 1,7 Mill. Kr. til 534 000 Kr. I Henhold til de stillede Dækningsforslag og de mere eller